

DOI <https://doi.org/10.32837/app.v0i67.1146>
УДК 323/378/378.1;37.01;37.06

А. В. Пехник

orcid.org/0000-0003-2534-7652

*кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри політичних теорій*

Національного університету «Одеська юридична академія»

Ю. В. Завгородня

orcid.org/0000-0003-3500-8638

*кандидат політичних наук,
доцент кафедри політичних теорій*

Національного університету «Одеська юридична академія»

А. В. Кройтор

orcid.org/0000-0003-4652-7441

*кандидат політичних наук,
доцент кафедри політичних теорій*

Національного університету «Одеська юридична академія»

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ COVID-19

Однією з основ системи змін в освітній галузі має бути раціональність та результативність, а обговорення модернізації галузі освіти повинно здійснюватися на рівнях усіх навчальних закладів, яких буде стосуватися реформування. «Сфера освіти є однією з найбільш передових та інноваційних галузей, які розвиваються з великою швидкістю. Саме ця сфера має значну роль у створенні інноваційного клімату та підвищенні конкурентоспроможності економіки загалом. Інновації в освіті розвиваються в бік збільшення в освітньому процесі використання інформаційних технологій, а також впровадження елементів електронного та дистанційного навчання. І саме інноваційність освіти, дистанційне та електронне навчання дають можливість реалізувати ці вимоги до сучасної освіти» (Пехник, 220).

В умовах серйозної загрози COVID-19 політика держави щодо освітнього процесу набуває нових форм та методів на усіх рівнях навчального процесу. Окрім того, такі зміни відбуваються не лише на рівні регіону чи окремої країни, але й виходять на найвищий світовий рівень трансформації освітнього процесу. Як правильно зазначає І. Костиця, «сьогоднішня криза та карантин – це можливість зробити величезний крок назустріч новому. Ми повинні використовувати її як можливість зробити прорив в освітньому процесі в університетах. Наші колеги у світі продемонстрували, що онлайн-навчання дає безмежні можливості – посилити взаємодію викладача та студента, збільшити задоволеність студентів від освітнього процесу. Головне – скористатися своїм шансом зараз, щоб вийти з карантину з новими можливостями» (Костиця).

Враховуючи ключові аспекти політики щодо освіти загалом, авторським колективом зосереджено увагу саме на вищій освіті, яка сьогодні перебуває в процесі трансформації навчальних пріоритетів та форм проведення занять в умовах COVID-19. Тому метою наукового дослідження є визначення проблемних аспектів навчального процесу в умовах пандемії.

Адже сучасний процес змін в системі вищої освіти і науки не містить принципу раціональності, а рівність у системі освіти потребує чіткого механізму реалізації для проведення дистанційного освітнього процесу. Особливо це питання актуальне для студентів, які приїжджають на навчання з інших міст та сіл та не мають хорошого матеріального ресурсу для проведення онлайн-занять. Питання обмежень та свободи пересування є досить актуальним та виникає у багатьох наукових дослідженнях (У. Zavorodnia, 2020).

Питанням щодо впливу COVID-19 на політичні процеси загалом займаються сучасні вітчизняні та зарубіжні науковці. Це, наприклад, думки таких учених, як І. Прокопенко, С. Бережна, Оуен П. Холл, С. Браммет, Т. Кларк та інші.

Для сучасних українців, які бажають здобути вищу освіту, вже розроблена концепція «Сучасна професійна (професійно-технічна) освіта» на період до 2027 року, якою передбачено три основні напрями реформування професійної освіти, а саме:

- по-перше, децентралізація управління та фінансування;
- по-друге, підвищення якості професійної освіти;
- по-третє, посилення зв'язку з ринком праці («Сучасна професійна (професійно-технічна) освіта»).

Однак розроблена концепція не враховує сучасні реалії щодо дистанційної форми навчання як невід'ємної складової частини навчання в умовах пандемії коронавірусу. Адже час, який витрачають студенти на підготовку та викладачі на перевірку та формування завдань студентів у режимі онлайн, збільшується, формат подачі лекційного матеріалу змінюється, відповіді студентів важче перевірити на якісні показники та самостійність їх підготовки.

Досвід дистанційного навчання 2020 р. показав, що формат такого спілкування можливий під час окремих тематичних обговорень або бесід, однак замінити ним аудиторну форму навчання неможливо. Адже формат живого спілкування вчить студентів комунікувати між собою, домовлятися, підтримувати один одного, не боятися публічних виступів, виходити із зони комфорту. Тому можна з впевненістю сказати, що сучасні інформаційно-комунікаційні технології та форми навчання не можуть замінити спілкування. Таким чином освітній процес втрачає одну із своїх важливих функцій, а саме соціалізацію особистості.

Сучасні українські науковці вже починають об'єднуватись в умовах інноваційних можливостей щодо проведення дистанційного навчання. Так, І. Прокопенко та С. Бережна відзначають, що «існують позитивні та негативні аспекти дистанційного навчання, а саме: не усі заклади вищої освіти підготовлені технічно, а знання оцінювалися за допомогою текстових тестів, окрім того, використовувались нові платформи та ресурси (zoom, skype, viber, telegram)» (Прокопенко, Бережна, 130).

Окрім того, вчені відзначають, що «для студентів недостатньо живого спілкування, значно збільшилися завдання самостійні, а тому виникає брак часу на їх виконання та перевірку. Також у багатьох сім'ях існував обмежений доступ до ноутбука чи комп'ютера, оскільки і діти, і батьки були на віддаленій роботі. Як позитивний досвід варто відзначити розвиток дисципліни студентів та їх самоорганізації, що у свою чергу дає можливість здобувати освіту у зручний час та у комфортному місці, незалежно від того, де ти проживаєш, який твій стан здоров'я чи соціальний статус» (Прокопенко, Бережна, 131).

У свою чергу Оуен П. Холл зазначає, що «більшість бізнес-шкіл швидко спрацювали в нових умовах та збільшили свою присутність у мережі Інтернет. Окрім того, вони і далі продовжують свою активність та залишаються конкурентоспроможними» (Owen P. Hall, 2). Тому автор акцентує увагу на тому, що «роботодавці шукають випускників, які швидко пристосовуються до неординарних ситуацій, швидко переформатовуються та орієнтуються вдало в Інтернеті. А тому бізнес витрачає достатню кількість коштів на тренінги та на освіту, щоб підвищити рівень знань працівників, а відповідно і престиж своєї фірми» (Owen P. Hall, 3). Дослідник вказує на те, що «популярність випускників з аналітичним рівнем сьогодні наблизиться до 200 000 лише у США протягом наступних років, однак необхідність у фахівцях уже сьогодні в 5 разів більша за той самий період» (Owen P. Hall, 3).

Так, науковці С. Браммет та Т. Кларк відзначають, що «серйозний вплив на університети та бізнес-школи здійснив COVID-19 у 2019–2020 рр., оскільки установи не були підготовлені та перелаштовувалися без будь-якої підготовки. А найбільш вразливими стали студенти, адже саме їхні інтереси стали в центрі уваги. Окрім того, економічні наслідки пандемії коронавірусу стали причиною скрути значної кількості студентів та їхніх сімей, що призвело до ізоляції студентів-іноземців у країні навчання» (Brammer, Clark, 453). Автори відзначають наявність тиску на науково-педагогічний персонал, адже «пандемія призвела до необхідності застосування кардинальної та швидкої трансформації діяльності педагогів, а ще методики

оцінювання, яка суттєво відрізняється від критеріїв університетів. Усе це суттєво збільшило навантаження на науково-педагогічних працівників» (Brammer, Clark, 453).

Звичайно, враховуючи наукові погляди авторів різних країн, також звертаємо увагу на те, що навчання у вищих освітніх закладах здійснюється в ускладнених умовах у період пандемії, однак із максимальним якісним показником щодо результатів навчання. Освітня політика конкретно української держави потребує гнучких та надійних моделей освіти, які дозволять адаптуватися до нових умов без збільшення та зменшення освітніх завдань.

У сучасному світі дистанційне навчання є необхідним інструментом розвитку та освіти. Тому все більше стають затребуваними фахівці, які мають можливість здійснювати навчання в адаптованих до сучасних умов формах. Ми бачимо в сфері освіти інноваційні зміни, «які дозволяють будь-якій людині, витрачаючи мінімальний час, отримувати більшу кількість знань, вивчати та навчатися будь-якій техніці за допомогою дистанційного навчання. Тим самим процес навчання полегшується і стає більш доступним. Завдяки дистанційному навчанню людина може прослухати той же курс у більш зручній час та в більш комфортній ситуації» (Пехник, 221).

В освітній сфері сьогодні вже працює велика кількість платформ для дистанційного навчання або навчання з використанням елементів електронного навчання. Це можуть бути «платформи для впровадження дистанційного навчання в середній та вищих школах; системи для впровадження деяких елементів дистанційного навчання, тобто для електронізації навчального процесу; платформи для корпоративного та бізнес-навчання» (Пехник, 221). Наведемо такі актуальні платформи для дистанційного навчання:

- Twirpx: містить велику кількість навчальної літератури, яка дає можливість навчатися за різними напрямками та на різних мовах. Завантаження доступно за балами, які надають під час реєстрації, також їх можна отримати за розміщення власного матеріалу (www.twirpx.com);

- EdEra - «студія онлайн-освіти, що створює онлайн-курси, інтерактивні підручники, освітні спецпроекти та моделі інтеграції сучасних освітніх рішень у традиційний навчальний процес» (<https://www.ed-era.com/>). Проект включає в себе інтерактивні лекції, конспекти з ілюстраціями та поясненнями, іспити та домашні завдання, спілкування з іншими студентами та викладачами. Система оплати дуже демократична - студент сам вибирає вартість, починаючи з 1 гривні;

- Academic Earth - містить лекції найкращих університетів світу, зокрема МІТ, Гарвардського, Принстонського, Стенфордського, Єльського університетів, з історії мистецтва, бізнесу, хімії, менеджменту, соціології тощо. Головна умова - знання англійської мови. «Ця платформа була запущена з передумовою, що кожен заслуговує доступу до освіти світового рівня» (<https://academicearth.org/>);

- Edx - також сайт на англійській мові, що містить лекції провідних навчальних закладів світу. Досить легко підібрати необхідний курс (<https://www.edx.org/>);

- Гіпермаркет знань - «це освітня платформа для інноваційних та передових навчальних матеріалів у школах по всьому світу. Місія компанії - створення прогресивного освітнього середовища з кращих світових технологій» (<https://edufuture.biz/>);

- University of the People - «це некомерційний, акредитований у США безкоштовний онлайн-університет, присвячений відкриттю доступу до вищої освіти в усьому світі». Навчання проводиться англійською мовою з високим рівнем попередньої середньої освіти. У кінці навчання студент оплачує іспити в кінці кожного курсу. Його вартість залежить від місця проживання студента, хоча також можна спробувати отримати грант на повністю безкоштовне навчання (<https://www.uopeople.edu/>);

- TED-конференція, де збираються та працюють вчені та практики за різними темами та напрямками - від психології і комунікацій до проблем гендерної дискримінації та аутизму. Практично всі відеоролики можна знайти з субтитрами російською мовою (<https://www.ted.com/>);

- Відкритий Університет Майдану - це приватна ініціатива кількох викладачів і випускників київських бізнес-шкіл, яка працює з 2013 року. На сайті завжди можна знайти новини з розкладом лекцій, інформацію про різні проекти університету та архів відеолекцій і матеріа-

лів у вільному доступі. «Це освітня ініціатива, яка поширює ідеї і сприяє розвитку громадянського суспільства в Україні» (<https://vumonline.ua/>);

– Coursera – проект на англійській мові, який співпрацює з багатьма університетами світу та публікує курси з різних галузей знань. Слухачі не тільки проходять курси, а й спілкуються один з одним, проходять тестування та іспити безпосередньо на сайті Coursera (<https://www.coursera.com/>);

– Академія Khan – володіє широкою базою відеоуроків на більш ніж 20 мовах. Курси поділені на окремі уроки з можливістю перегляду кожного відео незалежно від того, який курс вибрано. Головний акцент на цьому ресурсі зроблений на відео як спосіб надання інформації. Це «некомерційна організація, яка намагається зробити освіту кращою, надаючи через інтернет безкоштовні та якісні знання всім та усюди» (<https://uk.khanacademy.org/>);

– The Open University – містить матеріали, які структуровано за віковими та тематичними групами, лекційний матеріал можна завантажити з сайту на свій комп'ютер, а тематика запропонованих курсів досить широка. Наприклад, можна знайти матеріали як для бакалаврату, так і для аспірантури. (<http://www.open.ac.uk/>).

В Україні сьогодні вже працює Learning Passport – глобальна освітня онлайн-платформа, яку запускають Дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ) і Microsoft Corp, але поки що лише у тестовому режимі (<https://ukraine.learningpassport.unicef.org/>). Сервіс покликаний подолати освітню кризу під час пандемії COVID-19.

Платформа Learning Passport – результат партнерства між ЮНІСЕФ, Microsoft і Кембриджським університетом. Спочатку вона була розроблена для дистанційного онлайн-навчання дітей біженців і переселенців. Однак функціонал ресурсу був розширений задля допомоги у процесі дистанційного навчання через спалах COVID-19. «Learning Passport є частиною партнерства Generation Unlimited (Покоління без кордонів) у сфері дистанційного навчання, яка має на меті використання технологій для вирішення тих викликів, з якими стикаються освітні установи, в тому числі в охоплених конфліктом і гуманітарних контекстах. Generation Unlimited (Покоління без кордонів) – це глобальне партнерство, покликане підготувати молодих людей, щоб вони стали діяльними та активними громадянами. Мета Generation Unlimited – забезпечити, щоб молоді люди у віці від 10 до 24 років в тій чи іншій формі вчилися, проходили професійну підготовку або працювали» (<https://ukraine.learningpassport.unicef.org/>).

Дійсно, слід погодитися з І. Костиною, яка зазначає, що «Міністерство освіти та університети повинні об'єднати зусилля, вивчивши досвід своїх закордонних колег, і взяти на озброєння доступні онлайн-платформи для організації синхронного та асинхронного навчального процесу. Це дозволить трансформувати навчальний процес на час карантину та після його завершення» (Костина).

Загалом слід зазначити такі складники трансформації освітнього процесу, які необхідно впроваджувати в життя, як:

– гнучкість – і це нині найголовніше. Безумовно, необхідно шукати нові засоби, форми, підходи, інструменти для надання освітніх послуг;

– безперервність навчання, підвищення компетенції викладачів, саморозвиток та самовдосконалення;

– технічна складова частина – необхідно робити інвестиції в технічний сервіс, щоб освіта була максимально ефективною та функціональною. Дійсно, будь-яка трансформація, особливо вимушена, яка ускладнюється стресом різного походження, від ситуації як у світі, так і в нашій країні, – є дуже складним періодом в нашому житті. Але не слід зупинятися, потрібно шукати нові можливості, нові інструменти для подальшого розвитку, для впровадження в життя нових ідей та проектів.

Так чи інакше, але в умовах пандемії дистанційна форма навчання з усіма своїми перевагами та недоліками стала чи не єдиною можливим способом функціонування освітнього процесу. Проте ця форма не є винаходом, зумовленим пандемією. Дослідженню Дистанційного навчання приділялась увага задовго до 2019 року. Так, ще у 2011 році О. Васюк та Т. Скумін розглядали впровадження дистанційного навчання як відповідь на прийдешні виклики інформаційної епохи, на які система освіти хоч і мляво, але мусить реагувати. Зокрема, до-

слідниці запропонували визначення поняття дистанційної освіти, зазначивши: «Дистанційне навчання – новий засіб реалізації процесу навчання, в основу якого покладено використання сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій, які дають змогу навчатись на відстані без безпосереднього, особистого контакту між викладачем і учнем» (Васюк, Скумін).

Таким чином, цю форму навчання слід сприймати як методично організовану освітню діяльність учасників освітнього процесу, що територіально віддалені від освітнього закладу, завдяки інноваційним технічним комунікаційним засобам зв'язку. Отже, система освіти у такій формі зазнає кардинальної трансформації свого середовища. Традиційне освітнє середовище з навчальними корпусами, аудиторіями, безпосереднім спілкуванням студентів між собою та викладачами і навпаки, перервами та засіданнями кафедр, отримання студентами консультацій у різних викладачів на різних кафедрах стає неможливим в умовах дистанційного навчання. У традиційному освітньому середовищі усі учасники одночасно занурені в нього і перебувають доти, доки триває навчальний процес. Кожен з учасників відіграє свою соціальну роль у цьому комунікативному просторі. Освітнє середовище в умовах дистанційного навчання є антиподом традиційному, адже саме воно переноситься в інформаційний простір, створюючи нове комунікативне поле, без відчуття реальної присутності людей. Відбувається конструювання інформаційної реальності, в якій освітнє середовище детерміноване інформаційними технологіями. Таким чином, ілюзія освітнього середовища, у якому перебувають викладач та студент, існує лише доти, доки технічні засоби підтримки забезпечують зв'язок між учасниками освітнього процесу. За таких умов, на нашу думку, відбувається і деструкція ролей у студентському середовищі, адже руйнується реальна мала соціальна група (навчальна група) та притаманні їй зв'язки. Крім того, на учасників освітнього процесу в умовах дистанційного навчання впливають різні побутові чинники, які не мали впливу, коли вони перебували у стінах навчального закладу. Однією з переваг дистанційного навчання деякі дослідники відзначали її зручність у самостійному плануванні часу на навчання. Однак ця перевага нівелюється, коли навчальні заклади вводять дистанційне навчання відповідно до затвердженого розкладу, але це слід сприймати як тимчасовий захід.

Отже, до основних переваг дистанційної форми навчання слід віднести:

- економію часу на прибуття до місця навчання;
- доступність навчальних матеріалів та можливість використовувати викладачу під час лекції різноманітні візуальні та аудіоджерела, а студентам – на практичних заняттях;
- можливість брати участь у навчальному процесі з будь-якого місця, маючи доступ до Інтернет-мережі;
- мобільність;
- психологічний комфорт виступів здобувачами, адже виступ у такій формі перестає сприйматися як публічний, крім того, тестові завдання студенти вирішують вдома, без контролю викладача, що зменшує на них вплив стресового фактору;
- у студентів є можливість завдяки різним платформам у будь-який зручний для себе час виконати тестові завдання або самостійні роботи та надіслати їх викладачу. Наприклад, у системі Google Classroom;
- розкриття потенційних, фактично безмежних можливостей для самоосвіти.

До негативних проявів дистанційної освіти належать:

- потребує наявності потужної самомотивації студентів до пізнавальної діяльності та самоорганізації здобувачів, адже за такої форми фактичного контролю за організацією роботи студентів у викладача немає;
- проблема зі встановленням рівня самостійності виконаних студентом контрольних та інших завдань, покликаних встановити рівень навчальних компетенцій та здобутих умінь студентом;
- потреба у забезпеченні сучасними технічними засобами зв'язку, без яких студент, викладач не може долучитися до дистанційного освітнього середовища. А отже, за таких умов виникає питання про доступність вищої освіти для всіх учасників процесу;
- дистанційна освіта не здатна забезпечити розвиток комунікаційних навичок студентів як суспільно значущого чинника його соціалізації;

– в умовах дистанційної освіти неможливо якісно провести практичні заняття, пов'язані із груповою контактною роботою студентів у групах.

Незважаючи на всі переваги та недоліки дистанційної форми освіти, вона стала невід'ємною реальністю сучасних глобальних процесів. Навіть якщо сприймати її як тимчасове явище, зумовлене пандемією COVID-19, слід бути готовими, що ця форма усталиться як альтернатива традиційній і в постпандемічний період. Крім того, впровадження окремих форм дистанційної освіти в традиційне освітнє середовище буде мати, на нашу думку, лише позитивний ефект для системи освіти загалом, покращивши рівень надання освітніх послуг і, як наслідок, рівень компетентності здобувачів освіти. За таких умов випускники ЗВО будуть конкурентоспроможними на ринку праці.

Література

Brammer S., Clark T. (2020) COVID-19 and Management Education: Reflections on Challenges, Opportunities, and Potential Futures. *British Journal of Management*, Vol. 31, 453–456.

Owen P. Hall. (2020) Editorial: COVID-19 and the Future of Management Education, Vol. 23, Is.1, P. 1–6.

Васюк, О., Скумін Т. (2011) Теоретико-методичні аспекти організації дистанційної освіти. *Theoretical and methodological aspects of distance education*. 2 (1Sup2),1–3. http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vkp_2011_2_11.pdf.

Бережна С., Прокопенко І. (2020) Вищі навчальні заклади в Україні під час спалаху коронавірусу або COVID-19: Нові виклики проти нових можливостей. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 12 (1Sup2),130–135. <https://doi.org/10.18662/rrem/12.1sup2/256>.

Костыря И. (2020) Онлайн-обучение дает безграничные возможности. Украина должна использовать карантин для прорыва в образовательном процессе. <https://gordonua.com/blogs/inna-kostyrya/onlayn-obuchenie-daet-bezgranichnye-vozmozhnosti-ukraina-dolzhna-ispolzovat-karantin-dlya-proryva-v-obrazovatelnom-processe-1494567.html>.

Пехник А. (2020) Платформи для організації дистанційного навчання. *Правове життя сучасної України*. С. 220–222.

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 червня 2019 року «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері професійної (професійно-технічної) освіти «Сучасна професійна (професійно-технічна) освіта» на період до 2027 року». Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/419-2019-%D1%80#Text>.

Yuliia V. Zavhorodnia (2020) The Institutional and Legal Justification of the Restriction of Freedom of Movement in Conditions of Counteraction the Spread of the Covid-19 Pandemic / Anzhelika R. Krusian, Ivanna I. Zadoia, Iana I. Maslova, Yuliia V. Zavhorodnia // *Revista San Gregorio*. Núm. 42. Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://revista.sangregorio.edu.ec/index.php/REVISTASANGREGORIO/article/view/1560>.

References

Brammer S., Clark T. (2020) COVID-19 and Management Education: Reflections on Challenges, Opportunities, and Potential Futures. *British Journal of Management*, Vol. 31, 453–456.

Owen P. Hall. (2020) Editorial: COVID-19 and the Future of Management Education, Vol. 23, Is.1, P. 1–6.

Vasiuk, O., Skumin T. (2011) Teoretyko-metodychni aspekty orhanizatsii dystantsiinoi osvity. *Theoretical and methodological aspects of distance education*. 2 (1Sup2),1–3. http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/vkp_2011_2_11.pdf.

Berezhna S., Prokopenko I. (2020) Vyshchi navchalni zaklady v Ukraini pid chas spalakhу koronavirusu abo COVID-19: Novi vyklyky proty novykh mozhlyvostei. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 12 (1Sup2), 130–135. <https://doi.org/10.18662/rrem/12.1sup2/256>.

Kostyria Y. (2020) Onlain-obuchenye daet bezghranychnue vozmozhnosty. Ukrayna dolzhna yspolzovat karantyn dlia proryva v obrazovatelnom protsesse. <https://gordonua.com/blogs/inna-kostyrya/onlayn-obuchenie-daet-bezgranichnye-vozmozhnosti-ukraina-dolzhna-ispolzovat-karantin-dlya-proryva-v-obrazovatelnom-processe-1494567.html>

Pekhnyk A. (2020) Platformy dlia orhanizatsii dystantsiinoho navchannia. *Pravove zhyttia suchasnoi Ukrainy*, 220–222.

Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 12 chervnia 2019 roku «Pro skhvalennia Kontseptsii realizatsii derzhavnoi polityky u sferi profesiinoi (profesiino-tekhnichnoi) osvity “Suchasna profesiina (profesiino-tekhnichna) osvita” na period do 2027 roku». Elektronnyi resurs. – Rezhym dostupu: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/419-2019-%D1%80#Text>.

Yuliia V. Zavhorodnia (2020) The Institutional and Legal Justification of the Restriction of Freedom of Movement in Conditions of Counteraction the Spread of the Covid-19 Pandemic / Anzhelika R. Krusian, Ivanna I. Zadoia, Iana I. Maslova, Yuliia V. Zavhorodnia // Revista San Gregorio. Núm. 42. Elekronyi resurs. – Rezhym dostupu: <http://revista.sangregorio.edu.ec/index.php/REVISTASANGREGORIO/article/view/1560>.

Анотація

Пехник А. В., Завгородня Ю. В., Кройтор А. В. Трансформаційні процеси освітньої діяльності в умовах COVID-19. – Стаття.

У статті розглянуто сучасні перетворення в галузі освітньої діяльності в українському суспільстві. Проведено аналіз різних форм освітнього процесу в умовах пандемії, їх проблемні аспекти та позитивні особливості, які виникли під час використання різних сучасних платформ у мережі Інтернет.

У сучасному студентському товаристві виникають серйозні дискусії щодо форми проведення навчального процесу в умовах вагомого приросту інфікованих осіб та збільшення рівня смертності від захворювання на COVID-19. За таких умов виконання компетентнісного критерію освітньої програми зменшується, адже в онлайн-режимі перевірити рівень навичок у повному обсязі досить складно. Усі ці виклики у сучасному освітньому середовищі зумовлюють актуалізацію цієї проблематики в наукових дослідженнях.

Основоположним принципом освітньої політики та загалом навчального процесу є рівність усіх суб'єктів у можливості здобути бажаний освітній багаж навичок у рамках окремого навчального підрозділу. Однозначно освітня політика щодо рівності усіх бажаючих є дзеркалом конституційних основ, які відтворюють демократичні ідеї та принципи.

У зв'язку з цим діяльність політичних агентів має відповідати ключовим законно закріпленим принципам, спрямованим на створення умов для різних соціальних рівнів отримати можливість для здобуття освіти. Окрім того, важливим елементом в освітній політиці є можливість отримання рівного доступу до освітнього процесу, що в умовах пандемії реалізувати практично досить важко.

Під час реалізації основних ідей рівності освітньої політики суспільство зможе набути позитивних якостей та підвищити рівень політичної свідомості. Усі позитивні зміни в рамках системи освіти показують можливість для консенсусу та компромісу в межах загальної політичної системи під час вирішення стратегічних питань для суспільства, а саме життя та здоров'я громадян.

Суб'єкти політики в умовах високого суспільного інтересу не зможуть використовувати політичні технології з метою маніпуляції свідомістю населення, а політичні конфлікти стануть джерелом досягнення ефективних політичних рішень. Така система відносин зможе допомогти транзитному українському суспільству стати демократичним, правовим, громадянським не лише в межах норм права, але й в реальній площині відносин.

Ключові слова: політична освіта, управління, система органів управління, державна влада, пандемія, публічність.

Summary

Pekhnik A. V., Zavgorodnya Yu. V., Kroytor A. V. Transformational processes of educational activity in the conditions of COVID-19. – Article.

The article considers modern transformations in the field of educational activity in the Ukrainian society. The analysis of various forms of educational process in the conditions of a pandemic their problematic aspects and positive features which have arisen at use of various modern platforms in the Internet is carried out.

In modern student society, there are serious discussions about the form of the educational process in the context of a significant increase in infected people and an increase in mortality from COVID-19. Under such conditions, the fulfillment of the competence criterion of the educational program decreases, because it is quite difficult to check the level of skills in full online. In fact, all these challenges in the modern educational environment, determine the actualization of this issue in research.

The fundamental principle of educational policy and the educational process in general is the equality of all subjects in the ability to acquire the desired educational baggage of skills within a particular educational unit. Unequivocally, the educational policy on the equality of all comers is a mirror of the constitutional foundations, which reproduce democratic ideas and principles.

In this regard, the activities of political agents must comply with key legitimate principles aimed at creating conditions for different levels of society to gain access to education. In addition, an important element in educational policy is the ability to gain equal access to the educational process, which in a pandemic is almost difficult to implement.

During the implementation of the basic ideas of equality of educational policy, society will be able to acquire positive qualities and increase the level of political consciousness. All the positive changes in the education system show the possibility for consensus and compromise within the general political system in addressing strategic issues for society, namely the lives and health of citizens.

Political actors, within the framework of high public interest, will not be able to use political technologies to manipulate the consciousness of the population, and political conflicts will become a source of effective political solutions. Such a system of relations will be able to help the transit Ukrainian society to become democratic, legal, civil not only within the norms of law, but also in the real plane of relations.

Key words: political education, governance, system of government, public authority, pandemic, publicity.